

Predikan 12 november

Vad längtar du efter? Sådär i november är det många uppdateringar i flödet som handlar om att längta efter något. Efter värmen. Längtan till advent och jul, när är det egentligen okej att börja dricka glögg? En mer allvarlig längtan finns i saknaden efter avlidna familjemedlemmar eller vänner i allhelgonatid.

Gemensamt för dem alla är ljuset, från en varm sol, från juleljusen och ljusen som brinner på gravarna. November kanske är en längtansmånad, vemodigt grå, dagarna blir kortare, mörkret kommer allt tidigare. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går säger Jesus i dagens evangelietext, så sant tänker jag när jag tagit genvägen genom skogen med barnen hem, vi snubblar på rötter och tänder mobilens ficklampa för att hitta rätt. "vandra medan ni har ljuset, säger Jesus, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.."

I dig och mig finns en längtan efter ljus. Den finns i alla människor, en längtan efter ett varmt ljus som vi upplever som förlorat. Det finns olika ord på det ljuset jag tänker på, en del kallar det längtan till paradiset, vårt ursprung. Eller till barndomens somrar. Eller längtan efter att få komma hem till Gud. Oavsett namn längtar vi dit, till en plats eller en känsla som gått förlorad.

Ett sätt att beskriva den här längtan är att tänka sig att vi lever i olika tidsuppfattningar samtidigt. Dels lever vi i tiden som i kronologisk tid, år och dagar, timmar och minuter. Men samtidigt anar vi ibland att det finns en annan tid, en dimension bakom klockans tickande. En tidlös tid som finns parallellt med vår egen. att vi lever i en annan tid, Ett namn på den tiden är evigheten. Ett annat Guds rike. Där är dåtid, nu och framtid är ett och samma. Och jag tror att det är till den tiden vi längtar. Där finns ljuset vi vandrar och längtar till.

Jag ska ge tre exempel på hur vi når evigheten under vårt jordeliv. Tre portar till ljuset.

Barndomen. Ett litet barn har ingen tidsuppfattning. Allt är hela tiden nu. Och tack vare det är också allt möjligt att påverka, allt går att förvandla. En stol blir ett tåg, blir en bur blir en val. Barn har en andlighet som är självklar för dem, de är fullt medvetna om att allt hör samman och förstår att tillvaron är hemlighetsfull-ibland ett mysterium. Därför längtar vi till barndomens somrar, som för många av oss har ett särskilt ljus, en särskild värme. För då levde vi delvis i den andra tiden, i evigheten.

Vänskap, riktig djup vänskap, är också ett exempel på att vara i en annan tidsdimension. När man träffar en god vän är samtalet här och nu, dåtid och framtid är mindre intressant. Vi hamnar utanför den vanliga tidsuppfattningen och bara Är tillsammans. Tiden bara rann iväg, säger vi i slutet av samtalet. Ja, den upphörde för en stund. Det blev ett ljust möte säger vi också, som om själva mötet lyste värmande.

Musiken är mitt tredje och sista exempel. En port som öppnar vägen till evigheten. Musiken är en kraft som drar oss ifrån den vanliga tiden och in i det

där andra, till ljuset vi längtar efter. En textrad, en melodislinga kan i ett nu bli en port där vi på andra sidan anar att det finns mer, så väldigt mycket mer.

Vad längtar du efter? Vandra medan du har ljuset uppmanar Jesus. Ta din längtan på allvar, lyssna se känn efter ljusspåren som finns i ditt liv, portarna till evigheten. Till sist, kom ihåg en av grundtankarna i kristen tro. Det är Gud som söker oss, inte tvärtom. Det är Gud som drar oss in i ljuset, som är den aktiva rörelsen. I allt går du med Gud, som drar dig in i ljuset. Vid din sida går Jesus i vänskapligt samtal. Bakom dig finns Anden och ger stöd och riktning. Du går mot ljuset vart du går, Gud välsigne din längtan och din vandring.

Fadern skickar sonen ända ner i dödsriket. När människan springer ifrån Fadern, ända in i gudsövergivenheten, springer de i själva verket rakt i famnen på sonen. Jesus identifierar sig helt med det övergivna Min Gud min gud